

Nr 209.

Av herr **Staxäng m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 3, med förslag till förordning angående markegångstaxor.*

I proposition nr 3 föreslås en förenkling av markegångsinstitutet, varigenom antalet persedlar, som skall prissättas, betydligt minskas samt prisinsamlingen och prissättningen kommer att ske centralt och i huvudsak grundas på redan förefintligt prismaterial. Härigenom kan den nuvarande organisationen med markegångsdeputerade inom varje län avskaffas och markegångssättningen för varje län avses i stället anförtrös åt fem för hela riket gemensamma markegångsdeputerade. Dessa föreslås skola bestå av generaldirektören och chefen för kammarkollegiet såsom ordförande samt fyra ledamöter. Av de sistnämnda skulle två utses av kammarkollegiet bland kollegiets ledamöter samt två av statens jordbruksnämnd bland nämndens ledamöter.

Mot den föreslagna förenklingen av markegångsinstitutet synes i princip inget vara att erinra. Som framhållits i kammarkollegiets utredning i ärendet kommer markegångspriserna fortfarande till icke ringa användning på olika områden av det ekonomiska samhällslivet. Utredningen har också visat, att prisnivån inom landets olika delar icke är helt utjämnad och att ett slopande av länsprisen skulle medföra icke obetydliga förskjutningar i de priser, som enligt nu gällande bestämmelser skall ligga till grund för betalningen av de avgifter, som löses efter markegång. Även i finansdepartementets promemoria i ärendet anföres, att beträffande flertalet persedlar högsta och lägsta markegångspriserna varierar förhållandevis starkt mellan olika län, varför ett slopande av det nuvarande systemet med länspriser icke torde vara möjligt. Enligt förslaget skall också länspriser bibehållas, men de årliga ändringarna av dessa skall ske i relation till riksmedelprisernas förändring.

Den lokala variation, som således påtagligen förekommer i fråga om priserna på markegångspersedlar i olika delar av landet, talar enligt vår mening för att Ortsintressena icke nu helt uteslutes från representation i markegångsdeputerade, vilka skall handha och besluta i hithörande frågor. Den krets, inom vilken deputerade enligt förslaget skall väljas, är dock starkt begränsad och nyssnämnda intressen synes knappast kunna bliva tillgodosedda i sådan omfattning som kan anses motiverad. Detta icke minst med tanke på att deputerade även skall handlägga ärenden rörande marke-

gångens fortsatta avveckling. Det vore därför uppenbarligen till fördel, om det i markegångsdeputerade även inginge två representanter för ords- och jordbruksintressena, lämpligen utsedda genom landstingens och hushållningssällskapens bägge samarbetsorgan.

På grund av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 3 måtte besluta, att markegångsdeputerade skall bestå av generaldirektören och chefen för kammarkollegiet såsom ordförande samt fyra ledamöter, varav en skall utses av kammarkollegiet bland kollegiets ledamöter, en av statens jordbruksnämnd bland nämndens ledamöter samt en av vardera Svenska landstingsförbundet och Hushållningssällskapens förbund.

Stockholm den 27 januari 1954.

Ernst V. Staxäng.

Nils Agerberg.

Edvin Jacobsson

i Igelsbo.

Sven Vigelsbo.

Holger Adolfsson.

Nr 210.

Av fröken **Ager m. fl.**, om inrättande av ett barnhem med förskola för blinda barn.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 300.)

Stockholm den 27 januari 1954.

Ruth Ager.

Helga Sjöstrand.

Gösta Netzén.